

Vesa Koiviston saarna Henkireikämessussa
25.11.2007 Järvenpään kirkossa
Matteus 13: 47–50

Jeesus sanoi:

»Taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka laskettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja. Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rantaan, istuutuivat ja lajittelivat hyvät kalat koreihin mutta viskasivat huonot pois. Samoin käy maailman lopussa: enkelit tulevat, erottavat pahat vanhurskaista ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä itketään ja kiristellään hampaista.»

Eräänä keväisenä iltana 300-luvulla Jerusalemin piispa Kyrillos antoi viimeistä kasteopetusta pääsiäisyönä kastettaville. Vapaasti käännettynä hän opetti näin: ”*Sillä ei ole niin suurta väliä, miksi olette täällä. Ehkä joku on täällä kauniin naisen takia. Ehkä joku tehdäkseen hyvän vaikutuksen työnantajaan. Sillä ei kuitenkaan ole niin suurta merkitystä. Älä pakene, vaan pysy ja jää elävän kalastajan verkkoon saaliiksi. Tästä päivästä eteenpäin sinä tulet elämään*”

Taivasten valtakunta on kuin verkko tai nuotta, joka on heitetty kansojen mereen. Nuottaa vedetään kansojen meressä ja lopulta se vedetään ikuisuuden rannalle. Tässä nuotanvedossa toteutuu Jeesuksen kaste- ja lähetyskäskyn sanat: ”*Menkää siis ja tehkää*

kaikki kansat minun opetuslapsikseni. Kastakaa heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen...” Tänäpäin tässä messussa pieni Vilho pääsee Taivasten valtakunnan nuottaan pienenä kalana. Hänelle ei onneksi tarvitse sanoa, että älä pakene paikalta, koska isä ja äiti ja me kaikki olemme saattamassa hänet onnellisesti Taivasten valtakunnan nuottaan.

Taivasten valtakunnan nuottaan jäädessä ei ole kyse saaliiksi jäämisestä negatiivisessa mielessä. Kyseessä on muutos, jossa meistä tulee Jumalan lapsia, meidät ympäröivät iankaikkiset rakkauden käsivarret, saamme olla turvassa Jumalan kämmenellä. Se on todellista vapautta.

Eräänä päivänä, viimeisenä päivänä, Taivasten valtakunnan nuotta, eli maailmanlaajuinen kirkkonuotta vedetään ikuisuuden rannalle. Onneksi silloin ei kyseessä ole mikään tosi-tv-sarjojen osallistujaraati, joka päättäisi kuka saa jäädä ja kuka ei, kuka saa elää taivasten valtakunnassa ja kuka heitetään pois. Onneksi kukaan ihminen ei saa tehdä sitä valintaa. Kukapa meistä haluaisi ketään toista ihmistä, edes itseään, tekemään tuota lajittelua. Läheisimmät tietäisivät puutteeni ja virheeni aivan liian hyvin, itse tietäisimme ne vielä paremmin. Ei edes Pyhä ja oikeudenmukainen Jumala tule tuomitsemaan. Tuomarina on Jeesus, joka tuntee jokaisen ihmisen

paremmin kuin itsekään tunnemme itsemme. Hän, joka on uhrannut viimeisenkin veripisaransa, jotta saisi antaa meille vapauttavan tuomion.

Jeesus kertoi evankeliumitekstissä, että enkelit lajittelevat kaloja. Hän sanoi, että enkelit erottavat hyvät kalat huonoista, mutta tarkoitti, että enkelit erottavat vanhurskaat pahoista. Vanhurskaat eivät ole viattomia ja virheettömiä itsessään. Heistä on tehty pyhiä ja puhtaita Taivasten valtakunnan nuotassa, kirkkonuotassa. Heistä on tullut Kristus-kalan kaltaisia.

Suomeksi vanhurskas tarkoittaa lähinnä Jumalalle kelpaavaa. Ruotsiksi sama sana on *rättfärdig*, jossa on kaksi sanaa: *rätt* joka tarkoittaa oikeaa ja *färdig*, joka tarkoittaa valmista. Kun ajattelen ja ajattelemme omaa elämäämme, on paljon asioita, jotka eivät ole oikein ja paljon asioita, jotka ovat jääneet puolitiehen. Mutta Jeesus eli elämänsä virheettömästi maan päällä ja sanoi viimeisenä sanoinaan ” *Se on täytetty*”, kaikki oli saatu valmiiksi. Tämän vanhurskautensa Jeesus haluaa päällemme pukea, jotta Jumalan edessä olemme verhottuna Jeesuksen puhtauteen ja pyhyteen. Oma puutteellisuutemme ja syntisyytemme on verhottuna puhtaan valkeaan vaatteeseen.

Vilhon valkoinen kastemekko muistuttaa tästä Jeesuksen pyhyydestä ja puhtaudesta, joka Vilhon päälle kasteessa puetaan. Kastemekon on valkoisen värin lisäksi toinenkin asia, jolla on tärkeä merkityksensä. Se on kastemekon pituus. Kastemekossa riittää moneksi vuodeksi kasvunvaraa. Kasvunvara kertoo siitä, miten tarvitsemme tätä Jeesuksen antamaa anteeksiannon, puhtauden ja pyhyden vaatteen päälle pukemista jokaisena päivänä elämässä. Siksi myös konfirmaatiossa saa pukea päälleen valkoisen vaatteen. Siksi myös meillä tätä messua toteuttavilla on valkoinen vaate. Emme toimita tätä messua omassa voimassamme ja pyhydessämme, vaan Jeesuksen meille antaman pyhyden ja puhtauden turvin.

Joka päivä saamme turvautua Jeesukseen ja uskoa että hänen ristinkuolemansa tähden saamme pukea anteeksiannon puvun päällemme ja olemme Jumalan edessä vanhurskaita. Näin myös meistä jokainen saa tässä messussa tehdä. Alun synnintunnustuksessa jo pyysimme anteeksiannon pukua. Vastaanottaessamme ehtoollisessa Jeesuksen ruumiin ja veren saamme oikein vakuuttua siitä, että olemme Jumalan rakkauden nuotassa pienenä kalana, jossa asuu Kristus. Olemme verhottuna Jeesuksen ristinkuoleman tähden puhtauden ja pyhyden vaatteeseen, siihen johon meidät jo kasteessa puettiin. Siihen saamme joka päivä palata ja turvautua.

Luther sanoo: ”*Sillä kristityn elämä ei ole muuta kuin jokapäiväistä kastetta*”

valtakunnan nuotassa on meilläkin paras paikka odottaa ikuisuuden rantaa.

Tänään on Vilho Onni Akselin taivaallinen syntymäpäivä kun hän pääsee Taivasten valtakunnan nuottaan. Kastepuvulla on myös hyvin pitkälle ulottuva vertauskuva, joka liittyy Taivaan kotiin.

Ilmestyskirjassa 7: 14-15 puhutaan Taivaaseen perille päässeistä valkopukuisista näin:

”He ovat pesseet vaatteensa

ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä

ja palvelevat häntä hänen pyhäkössään

päivin ja öin,

ja hän, joka istuu valtaistuimella,

on levittänyt telttansa heidän ylleen.”

Jatkossa saamme ja voimme rukoilla, että Vilho Onni Akseli saisi uskossa ylösnousseeseen Jeesukseen pukea jokaisena päivänä anteeksiantamuksen puvun päällensä ja olla lopulta perille päässeiden joukossa Jumalan valtaistuimen edessä. Taivasten